

[Henry Christensen.]

dette spørgsmål sidst var til behandling i det høje ting i forbindelse med lønningsreformen. Dengang opnåede vi jo som led i det forlig, der blev sluttet med regeringen om lønningsreformen for statens tjenestemænd, tilsagn om et videre arbejde på at få skatterne draget ud af pristallet. Forudsætningen var, at der skulle nedsættes et udvalg, hvori arbejdsmarkedets parter var repræsenteret, og således at der herfra kunne afgives betænkning, så spørgsmålet kunne løses i rimelig og god tid, inden overenskomstforhandlingerne i 1961 skulle tage deres begyndelse.

Det pågældende udvalg blev nedsat, det arbejdede, og det afleverede sin betænkning til den højtærede finansminister i slutningen af februar måned i år. Der blev i den betænkning givet fuld tilslutning fra alle sider, såvel fra politisk som fra sagkyndig side, til, at de direkte indkomstskatter skulle tages ud af pristallet, og det var en klar forudsætning, at det skulle ske med virkning fra foråret 1961.

Der var yderligere et politisk flertal, bestående af venstre, de konservative og det radikale venstre, yderligere med tilslutning af landbrugets repræsentant i det nedsatte udvalg og med fuld tilslutning af alle de statistisk sagkyndige, der var repræsenteret i udvalget, for desuden også at tage de indirekte skatter ud af pristallet.

Det tilsagn, der i sin tid blev givet, om, at vi skulle få denne sag ordnet, så spørgsmålet var klaret forud for overenskomstforhandlingerne i 1961, hvad er der blevet af det? Hvad har regeringen gjort? Hvad har den højtærede finansminister gjort? Hvad har den højtærede statsminister gjort? Intet som helst. Man har syltet sagen, ladet tingene gå deres gang, således at man nu lader overenskomstforhandlingerne foregå, uden at det, som måtte være en klar forventning for det høje ting og en forudsætning for mit partis medvirken dengang, er blevet indfriet. Jeg anser ikke dette for at være rimelige forhandlingsvil-

kår, og jeg anser det for at være væsentligt, at vi når frem til en ordning på dette område.

Jeg vil meget gerne medvirke til, at vi får andre reguleringsfaktorer, der i det hele tager hensyn til velstandsudviklingen i vort samfund, men jeg vil bl. a. også meget gerne medvirke til, at vi snarest når frem til at få den urimelighed fjernet, der ligger i at have skatterne inddraget i pristallet. Det er en urimelighed over for folke- og invalidepensionisterne, som det viser sig her, men det er også en urimelighed over for næsten alle andre samfundsgrupper, og derfor er det forkert, at regeringen bare har givet op, bare ladet stå til, uanset forudsætningen for resultatet af de forhandlinger, der dengang førtes. Men intet er altså gjort.

Mit parti er tilhænger af at få gennemført en betydelig reduktion først og fremmest af indkomstbeskatningen. Det må da være en klar forudsætning — i strid med, hvad det ærede medlem hr. Mørk tilsyneladende gik ud fra — at en sådan realitetsændring af vort skattesystem må komme forskellige skatteydere med ensartede skatteforhold til gode på lige måde, og ikke sådan at man siger, at den skal komme nogle til gode, medens vi fra andre tager akkurat lige så meget, som vi f. eks. reducerer deres indkomstskat med. Det er det system, man fra den høje regerings side stadig opretholder og forsvarer ved at have syltet det oplæg, der kom fra det udvalg, som den daværende finansminister havde nedsat.

Jeg har her givet udtryk for nogle af de ønsker, venstre har med hensyn til de spørgsmål, vi behandler i dag. Vi vil naturligvis være med til en hurtig gennemførelse af det foreliggende lovforslag, men jeg har også præciseret de videre ønsker, venstre har, og jeg håber, at det vil være muligt at få den høje regering i tale på disse områder.

Asger Jensen: Det er jo så lykkeligt, at lovgivningsmagtens repræsentanter her i